

Metin elik

- Şiirler -

Yayın Tarihi:

11.9.2006

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ağlamadım

Hani bir akşam üstüydü
şus demiştin ya!
İşte beklentilerim gibi susuyorum!
Amaçsız yaşama sürüklenir gibi,
Denizin ortasında başıboş sandal,
Bir oyana, bir buyana.

Sevda yüklü trenlerin,
Al senin olsun be!
Beni ne çok sevmişsin ki!
Yüreğime sapladığın bıçak,
Olduğu yerde dönüp duruyor.

Beni ne öldürüyor,
Nede çıkıp gidiyorsun hayatımdan.
Yıkıldım işte!
Yenik düştüm,
Vurdun duymaz, çatapatlı yaşantına,
Görmüyor musun?

Ne dağlar devirmiştim oysa.
Ne aşklar, ne sevdalar geçirmiştim
Kaç defa terk edildim,
Kaç defa unutuldum.
Hiç birine ağlamadım,
Sana ağladığım kadar.

Yaşamaksa yaşadım
Ama eksik yaşadım
şu kahbe dünyada.

Metin Çelik

Ah etmeden unutacağım

Iste buradayım senin olmadığıın yerde
Engin denizlerde
bir su damlası sadece
Seni unutmaya dsndm btn gece
Geceyi deniz tutmus olsa da.
biliyorum
Ne seni unutacak kadar zaman akacak
Nede seni unutmama yetecek zaman
Kazandın ite canim kazandın
sen kazandın...

Seni unutmak suya yazi yazmak gibi
Glgeni yakalamak kadar zormus meğer
Sevda merdivenini çıkarken akıtmadığın ter
Inerken sana gzyası olmami gibi
Beni bom bo bir kadeh gibi birakip gittin
Simdi hangi garson alır beni bu masadan
Hangi komi yıkar el değmemis dudak izini

Sen aklimda oluunun
yarisi kadar bile olmadın hiç yanimda.
Ama basim dik ağlayacağım
Gzyam senin kadar alalmayacak
Bunu bil...
O kadar fke duldum ki hayata
Seninle kazandığım yasam gcm
imdi seni unutmak için harcayacağım.

Metin elik

Ah İstanbul

Ağlamadan gözyaşı döken
Ellerimi avuçlarında terleten
Bir nefes kadar yakın olan
Ve sonsuza dek sırtımı yaslayacak
Kimim var İstanbul

Hangi sevdan var ki
Karanlığın içine atmadan,
Dalga dalga meyve versin

Hangi aşkın var ki
Sokaklara düşürmeden
İhanetin bedelini ödesin

Kendin gibi yalan aşklarında
Yanıp ta tütmeyen sevdalarında
Sokakların ve koça şehrinde
Al senin olsun be İstanbul

Metin Çelik

An Meselesi

Benki dağlar efendisi
Çakalların kabusu
Bir ceylan ürkekliğiyle,
Yere düşmüş umutlarımın ardında.
Ömrümü dağlarda geçirmişim
Nice yaşitlarımı kaybetmiş
Gazete kağıtlarına tütün sarmışım.
Bebem aç ölmesin
Kadınım sefalet çekip kirlenmesin diyedir
Başım dik
Gözüm kara yürürüm.
Şimdi şuracıkta gözlerimi kapatsam
Gözüm açık ölürüm,
Bunca eşkiya bozuntusu yaşarken.
Bunca yetim hakkı yiyen
Hortumcular, sahtekarlar, düzenbazlar,
Hırsızlar, kan emicileri,
Katiller, vurguncular,
Yan kesiciler ve soyguncular.
Ulan şerefsizler.
Şimdi burada,
Diz çökertip
Kafanıza bir şarjör mermiyi boşaltmaz mıyım ulan

Metin Çelik

Aşk biter

Gözlerin hedefe dönük namlu
Sözlerin zehir zem belek mermi
Kopuyor ellerin ellerimden
Dipçikler içinde bir ihtilal gibi

Kafeslerim ardına dek açık
Uçuyor kuşlar özgürlük senin
Her yanım kurşun vızıltıları
Hedef benim menzil benim

Açılmış yaram dikiş tutmaz
Yara derinde hüküm giymez
Şafaklar alır beni sürgüne
Hoşça kal yaban gülü hoşçakal

Metin Çelik

Aşk olmaz yüreğimde

Haydi git narin çiçek!
Güzel hoş kokulu kadın...
Ben sana göre değilim,

Yüreğimde aşk'a yer yok.
Sevdiklerimi kuşatmalarda yitirdim,
Dostlarımı diri diri gömülürken izledim.

Çok karanlığım çok,
Kaldıramazsın.
Gözlerim açık uyurum,
Kulağım her saniye kapıda,
ellerim her an tetikte,
Vurulma kaygısı taşır.

Benimle olamazsın git.
Dalga kıranlara zincirlenmiş hayatım
Seni bu dipsiz kuyuya sürüklemesin.
On yıl oldu hiç bir kadını öpmedim,
Kimi kadınların ismini unuttum.

Git ne olur git!
Hüzünlü küçük yıldızım ol!
Hep orda kal.

Metin Çelik

Aşk yok Esmer kız

Bakma bana öyle,
Esmer kız,
Düşlerine sığdıramazsın beni,
Öyle inceden inceye....
Hayallerine ortak edip,
Sonrada atacaksın;
O duyarsız,
Kahrolası geceye.
Bakma bana öyle, bakma;
Korku bulutları çoktan sardı çevremi...
Sigaramın ucunda neferet duygularım
Bir an olsun sönmek bilmezken
Yalnız geceleri ve hiç dinmeyen sancıları,
Bir daha yaşamak ister miyim sanıyorsun!
Uyan yavru kuşum uyan,
Kendine gel;
Aşk yok, hiç bir zamanda olmayacak.
Git buz gibi suda yıka yüzünü,
Her şeyin bir rüya olduğunu,
Kötü bir düşünceyi say.
Karanlıktan korkan bir çocuktum,
Metin bana güneşi verdi de.
beni hep öyle hatırla,
Ve hiç unutma esmer kız.

Metin Çelik

Bana Koş

Sigaranı derin derin yudumlarken
Hayallere uzak kaldığında
Gözlerin dalarsa zaman zaman uzaklara

Bana koş
Bana koş
Sokak duvarlarına resmini çizerken
Islak gözlerde sana bakarken

Bana koş
Düşlerini delice yaşamak isterken
Bir deniz kıyısında seni beklerken

Bana koş
Yüreğine yağmur vurduğunda
Gözlerini sel aldığında

Bana koş
Ay ışığının aydınlattığı yere
Küçük bir taşla yazdığım
Seni seviyorum sözlerini
Dalgaların nasılda acımasızca
Sildiğini göreceksin
Oturup ağlayacaksın

İşte o zaman
Gökyüzüne bak
Beni düşün
Ve iki yıldız seç
Ama bir birlerine uzak olmasın
Bizim ayrı diyarlarda olduğumuz gibi

Metin Çelik

Bekliyorum Unutma

İçimi çektiriyor yine keman sesi
Bir yudum şarap kadehimde
Isıtacak bir el arar avuçlarım
Bu ıslak bahar akşamında

Öyle yalnızım ki sen gittin gideli
Hiç yeşermemiş, susamış bir dağ
Kimsenin uğramadığı ıssız bir ada
Üzerime bir fil gibi devrildi ayrılık

Beni unutma
Unutma karanlığın içinde
Unutma sensiz boş sokaklarda
Arsız bir yağmurun altında

Umarsız her geçen gün
Büyüdü içimde ayrılık
Boğuluyorum seni düşündükçe

Bağrımı rüzgara açtım, sonsuza
Yumruğum kurşun gibi ağır göğsümde
Acıyan kalbimi ikiye bölercesine
Saçlarından düşen üç teli
Daha ne kadar tutacağım avuçlarımda
Seni bekliyorum unutma

Metin Çelik

Eylül sonbaharı

ayrılık vurdu derinden
sevdam bitmiş yüreğimden
kaldır dağlara öfkemi
çiçekler açar yeniden

leylekler gider sığağa
gönüller düşer ayaza
hangi derde yanayım
ben düşmüşüm sevdaya

eylül sonbaharı dağlar
sarıp solan yapraklar
saçıldım her bir yanlara
delice esen rüzgarlar

bıkmışım ben şu canımdan
karanlığa düşen yarından
gölge etmeden git artık
kanser olmuş sevdamızdan

Metin Çelik

Gelme

Gelme artık istersen
Bıraktığın gibi değil hiçbir şey
Ne çiçekler açıyor
Nede lavantalar kokuyor
Bende sevmiyorum artık eskisi kadar.

Gelme
Sen yazmıştın bu senaryoyu
Bende oynadım işte
Film bitti sahne kapandı
Görmüyormusun?

Yanıyor koca şehir yanıyor
Sen umursamazsan da yanıyor
Sana ait hiçbir şey kalmadı
Yüreğime sapladığın bıçaktan başka
Gelme.

Beni bu uçurum kenarına bıraktığın da
Korkuyordum deliler gibi
Ama şimdi
Ölümden korkmuyorum artık
Yaşamaktan korktuğum kadar.

Gelme.
Gömdüm seni yüreğime
İçimde can çekişerek öldün
Atamadım bir avuç toprak üstüne

Metin Çelik

Gidemezsin salına salına

Bu gün hüzünlü bir akşam
Neden suskunsun?

Gözlerin farklı bakıyor,
Konuşmuyor,
Gülmüyorsun.
Gözlerine baktığımda ağlamaklı oluyorum.
Bana veda eder gibi bakıyor.
Dokunmak istediğim tenin,
Ayrılık kokuyor.
Ne olur kal,
Gitme.
Kendimi tutamam,
Zelzele kopartırım şimdi.
İnsanlar kaçacak yer arar,
Feryatlar duyarım şimdi.
Böyle başını alıp gidemezsin.
Hani ayrılık yoktu,
Hiç ama hiç olmayacaktı.
Ayrılık yalnızca,
Şarkılarda olacaktı.
Hani benden önce ölecektin,
Şimdi böyle çekip gitmek varmı,
Öyle salına salına....

Metin Çelik

Giderse Gitsin

Uğurladı eriyen karlarla
Yağmurlar getirdi kapıma
Dinmedi hiç gözyaşlarım
Hasretin yangın içimde

Giderse varsın gitsin
Bir tel kopar sazımdan
Unutursa varsın unutsun
Hatırlatan şarkılar var

Gözlerin alev alev içimde
Başın hala yaslı göğsümde
Yüreğim öksüz kaldı
Kollarım boş sen gidince

Giderse gitsin özlemem onu
Giderse gitsin özlemem gözlerini
Hasreti düğüm olsa boğazıma
Sıkarım dişimi ağlamam ki

Metin Çelik

Gidiyorum

Senden kaçabilmek uğruna,
Vazgeçmişim hayatımdan.
Kendimi savurmuşum,
Karanlık tehlikeli sokaklara....
Kurda kuşa yem olsam da,
Senin verdiğin Izdırabı,
Çektiremez kimse bana...

Gururumu ayaklar altına almadan,
Son bir defa görmeden,
Veda etmeden gidiyorum,
Sonsuza doğru....
Kim durdurabilir beni kim,

Bir köşede bulursanız ölmüş cesedi mi,
Çok sevdiğim denize bırakın bedeni mi.
Dokunmayın beni tek anlayan sigarama
Dokunmayın,
Sönmesin alevi...

Metin Çelik

Gitme Diyemedim

Bak yine yağmur yağıyor
Kara bulutlar sarmış gökyüzünü
Neden yoksun yanımda.

Oysa ne çok severdin,
Benimle yağmurda yürümeği.
Yüzünden akan yağmur damlacılarını,
Dudağına ulaşmadan,
İlk önce ben öperdim.

O karanlık gecede terk edip gittin
Sana pervane yüreğimi göçerttin
Bizimle beraber olan güneşi,
Aydınlanmamış geceleri yok ettin.

Şimdi ben bu sessiz karanlık gecede,
Tek başıma ve sensiz,
Ne halt ederim.

Şimdi hangi duvarları yumruklasam
Hangi sokak lambalarını kırsam
Şu ahmak başımı hangi taşlara vursam da,
Sana olan tutkumu yerle bir etsem.

İçerek bitiremediğim,
Şarap şişesini kırıp
Kalbimemi saplasam.

Yürüyerek bitiremediğim,
Uçsuz bucaksız sahilleri,
Bir defa olsun gülmeyen feleği
Sen yoksun diye doğmayan güneşi,
Ve inadına çalan aşk şarkılarını,
Bir yumruk gibi sıkı bilsem.
Seni unutmama yetermi

Metin Çelik

Gölgem kaldı

Kendi kimliğimle konuştum,
Anlatamadıklarımı anlatmak,
Yazamadıklarımı yazmak için yaşadım.

Ekmek çalmadan,
Yetim hakkı yemeden,
Ve karanlığa küfür etmeden...
Yalnızca bir mum yakmak istedim.

Ot değilim yeniden bitemem
İşte koptum hayattan,
Gidiyorum,
Veda etmeden gidiyorum

Bir daha olmayacağım.
Filizlenmeden solan gülüm,
Kumlarda şato yapan çocuğum.
Ben yüzümü güneşe döndüm
Gölgem arkamda kaldı

Metin Çelik

Hadi durma Git

Saatlerdir aynı koltukta
Sabahın koynundayım
İçime düşen alevden kor gibi
İNme gibi girdin hayatıma
Bir deniz feneri gibi
Kaç defa yanıp kaç defa söndük
Kaç defa ayrılıp kaç defa veda ettik
Ama bu son ayrılık biliyorum.
Tuttuğun dilekler tersine döndü.
Bir daha olamayacaksın.

İşte çıktın ayrılığa gidiyorsun
Puslu bir bahar sabahında
Git.
Sana bitti demiyorum
Git diyorum
Git.

Gözyaşları senden miras kalacak
Akacak zehir gibi içime
Acılar içinde öleceğim git
Yanına yıldızları da al
Seninle kurduğum düşlerde gitsin.
Bana hasreti, yalnızlığı, sensizliği bırak
Sevdiğimiz şarkılarda gitsin.
Durma git.

Geceler üstüme devrilse de
Kendimle savaşısam da
Kaç defa ölsem
Kaç defa karanlığa gömülsem de
Alışırım yokluğuna,
Alışırım sensizliğe
Sen git.

Seni aramam başıboş sokaklarda.
Benimki ölümlü yalan bir aşk
Kaldırımlara yazılmış
Ağaçlara kazınmış
Küçük bir sevda sadece
Durma git..
Ben seni hiç sevmedim
Senin için ölmedim ki
Hadi ne bekliyorsun
Git.

Metin Çelik

Hayal sevdam

Kör kuyulardan çıkma telaşı ile
Kayıp bir güne başlıyorum
Seni yazıyorum titrek ellerle
Beyaz kağıtları okşarcasına

Bu vefasız yalnızlığımdan
Kalabalık ıssız şehirlerden
İçin için ağlayan
Zeytin gözlerini görüyorum.
Bir damla yaş düşüyor gözlerinden
Yüreğime akıyor.

Ellerimle bir yıldız koparıp
Vermek istiyorum minik avuçlarına,
Sert bir rüzgar olup
Dolanmak istiyorum boynuna.

Hiçbir vapurun uğramadığı
Mavi göl denen hayalde
Yalnızlığı batırmak
Demir kafesleri parçalayıp
Kuşları salmak istiyorum özgürlüğe

Sonra hayalimdeki sevdam
Yüreğine bir kıvılcım atmak istiyorum
Alev alıp tutuşsun
Öyle bir yansın ki
Beni de alsın girdabına

Metin Çelik

Hıçkırıklarına tempo tutacağım

Dağlar uçsuz bucaksız dağlar
Yorgan yaptığım fırtınalı karlar
Zıpkın gibi dűştűn yűređime
Bir nefestin seni ęektim içime

Mızrak gibi dimdik ayakta
Őlűműn sođuk nefesi sırtımda
Susmayan bir acı tűrkűdűr
Yankısı vurur karakol duvarına

Başım yukarda gözler seni aradı
Çatladı kılcal damarlarım çatladı
Bir yok oluđu hissetti yűređim
Duvarlar yumruk izleri doldu

Hıçkırıklar takılacak boğazıma
Hıçkırıklarına tempo tutacağım
Dört duvar arasında kurtulacak
Cesedime kendim ağlayacağım

Metin elik

Hoşçakal

ellerimle bir yıldız koparıp
vermek isterdim avuçlarına
rüzgar olup dolanmak boynuna
hangi girdaplardasın

gün doğmadan gel
gel yakarım sokakları
yakarım bu koca şehri

dağların gülü
sevdamin gülü
yüreğim kanar gittin gideli
hoşçakal be yürek yaram
beni anlar tek sigaram
al kadehler sende kalsın
dağlar yıkar şu öfkem

çığ düşmüş üzerime
hançer saplı yüreğime
adım hep ayrılık olmuş
türkü söyler gidenlere

Metin Çelik

İçimde kalan Sevda

Bulutları yırtan
Güneş gibi sıcak
Kar tanesi kadar berrak girdin
Kalbimin derinliklerine.

Öyle güzel bir iz
Ve öyle bir aşk bıraktın ki içime
Yağmura ismini yazmak kadar
Zor açıklaması.

Seni her düşündüğümde
Bir yıldız daha parlar
Bir mehtap daha çöker
Gecenin derinliklerine.

Nasıl bir sevdandı
Nasıl bir arzu ya da rüya

Ben kıyıları hep ismini yazdım
Her defasında dalgalar sildi
İşte o an anladım
Yanımda ama benden çok uzakta olduğunu,

Beş yıl dile kolay
Senle aynı yolda yürümeyi
Aynı sahilde denize taş atmayı
Sevda tepesinde sana
Aşkımı duygularımı itiraf etmeyi
O kadar çok istedim ki
Olmadı işte,
Ben derdime yanayım

Geçenlerde
Arkadaşımdan duydum
Seninde söyleyemediğin
Bana olan duyguların varmış oysa
Ama artık vakit geç
Sana mutluluk diliyor
Bu şiiri de sana armağan ediyorum.
Sanma ki uzaktayım
Biraz düşünür, hissedersen
Hala çok yakınındayım

Metin Çelik

İstanbul

Ah istanbul ah!
Sahillerin başka,
Gece hayatın bir başka...
İnsanın içini ürpertir ışıldayan gecelerin,
Aşklara bıraktığı mekanlarda.
Ne ozanlar eridi,
Bu uçsuz bucaksız sokaklarında,
Nice sanatçılar aldın kara topraklarına,
Kimleri ihya edip,
kimleri yiyip bitirmedinki...
Nice insan barınır toprağında,
Yarı aç yarı tok olsada,
Senin güzel ismine aldanıp gelmedilermi buralara?
O boğazın güzelliğinden başka ne verdin onlara.

Metin Çelik

İstanbul Gerçeği

Bir gece vakti
Çamlıca tepesinden baktığımda,
İstanbul ayaklar altında.
Rengarenk ışıklara boğulmuş,
Ne güzel manzara.
Bir eği daha yok dünyada
Birde içinde yaşattığı
İnsan topluluklarını düşündüğünde,
Kimi dertten kederden heba olmuş,
Kimi yatacak yer arar sokaklarda.
Birileri göbek atarken diskoda
Bir diğerinin aç yatması
Kaşıma dokunuyor
Ey İstanbul ey
Dayanamıyorum artık bu dengesiz yaşam tarzına
Gözyaşlarımı tutamıyorum
Susmak istiyorum,
Susamıyorum.
Uzat elini İstanbul uzat,
Ne bekliyorsun.
Şu boynu bükük,
Bir defa gülmemiş insanları
Acımasız dünyadan kurtarmak
Sana kaldı
Görmüyormusun.

Metin Çelik

Kara gün dostum

Bu deli yüreğimi
Emanet edemedim kimselere
Galiba bu yüzden sensizim
Bu yüzden Şimdi çok uzaklardayım
Öyle gün oluyor ki
Gözlerimi açıyorum yoksun
Hüzün kaplamıŐ duvarları
Sessizce perdeleri açıyorum
Güneş çoktan veda etmiş İstanbul'a.

Yalnızlığım lm sessizliği
ivisi akılamamıŐ tabut içinde.
Alabildiğine koŐuyorum sokakların ücra köŐelerinde
YetiŐemeyeceđim bir hayalin peŐinde

Her güne küfürle baŐlayıp
Yokluğuna içiyorum durmaksızın
Kadehler ve dağıttığım maŐalarla
Biri bitmeden diğerini yaktığım
Sigara izmaritleriyle konuŐuyorum.
Yine asi, yine hırçın takılıyorum
Adım adım lme yaklaŐıyorum.
Boş ver
Artık beni düŐünme ne olurum diye.

Ya sen
Ya sen kara gün dostum
Batalığın ortasında bana uzanacak dalım
Zincirlerimi kıracak canım
Şimdi neredesin?
Hangi bilinmedik kollarda,
Hangi iŐıldamayan sabahın koynundasın?
Kara gün dostu karanlığıma gömüldü.

Metin elik

Kederli geceler

Gecelerde doldu içime keder
Dünya yaratılıyordu yeniden
Kabuslarla uyandım aradım
Elimi tutacak, sımsıcak bir el

Hatıraların canlandı gözümde
Seni anımsadım çok özledim de
Aramak sesini duymak istedim
Kızıl gün batımı akşamlarda

Keder doğuran sevinçten kaçtım
Hayata bir pencereden baktım
On beş yılım kaybolup gitse de
Senin güzel limanına demir attım

Metin Çelik

Kimin Umurunda

Hayat acı verir kısa sürer
Bir adımlık balıkçı kayığında
Sol yanım tutmaz soğuk gecelerde
Ekmeğim çalınmış kimin umurunda
Sömürülmüş acı çeken duygularım
Yere düşmüş yıkılmış ümitlerim
Bir satır yazmaz artık bu eller
Talan edilmiş tüm şiirlerim
Kendi ülkemde bir yabancıyım
Karşılıksız sevdada dilenciyim
Yaşamak bundan ibaret ise
Ben ölmüşüm kimin umurunda

Metin Çelik

Kopar yüreğimi

Her alaca güneşin ardında
Sevdalarda bir bir yandığımda
Yüreğime rüzgar dolanır
Dalgalar kıyıya vardığında

Fırtınalar kopar yüreğimde
şavrulur giderim gazellerde
İhanetler etmiş hayat
Parçalar kopuyor ciğerimde

Bırakma elimi kaybolurum
Karanlıklar alır yok olurum
Gökyüzüne bakamaz ağlarsın
Bir yıldız kayar ben lrm

Metin elik

Kula İsyân

Dostum düşmanımı tanımaz oldum
yüzüme güleni candan dost bildim
sırtımdan vurana gonca gül derdim
zalim hançerini sonradan gördüm

bölüpte verdiğim ekmeğe yazık
yetmezmi ki bana attığın kazık
bulmadım kimseden bir lokma azık
kulların elinden gülemez oldum

hepimiz gelmişiz kurbet eline
insanlığın elindemi sürüne
derdimi döktüm şu sazımın teline
başka anlayanı bulamaz oldum

Metin Çelik

Ölümüne Gitmek

Öyle buruk bir şekilde
Gidiyorum ki

Bir o kadar kırgın
Bir o kadarda üzgün
Yazması zor mısralara

Senden kopmak adına değil
Sevdalardan kaçmak adına
Gidiyorum

Aşktan ırak
Gönül sızımday uzak
Bir karış toprağa emanet
Gidiyorum

Ey aşk tanrıçası
Kitabından çıkar
Sil ismimi

Ve aşk ozanları
Artık beni aşk mısralarına
Yazamıyacaksınız
Beni satırlarınızda
Ağlatamıyacaksınız

Sizlerde öyle
İnsanlığımı kaybettiren aşklarım
Sırtımdan vuran dostlarım
Benden istediğinizi aldınız işte
Artık canımı yakamıyacaksınız

Metin Çelik

Ölürüm

Tutamadım zalim yıllar seni
Kalmamış ağarmayan bir saç teli
Artık ölümden korkmam
Neyleyim acımasız dünya seni

Duvarda asılı sazım sana
Dökülmüş tespihim ağlar bana
Şiirler seni haykırır
Benim isyanım sevdalara

Karanlık çeker beni kaybolurum
Bir yıldız kayar yok olurum
Okyanuslar bile taşımaz
Kıyılara vurur ölürüm

Metin Çelik

Sebebi yok

Gidiyorum sebebi yok
Beni sorgulamak nafiye
Bir dokunsan dökülürüm
Kuru yaprak gibi yerlere

Yanımdayken bile yoktun
Gözün hala o çöplükte
Erken öttü yine bu horoz
Gırtlığı dayanıyor hançere

Susuyor kendimi arıyorum
Noktasız bir yaşamı seçiyorum
Hiçbir tarih yazmaz beni
Atılmış kitaplar darmadağın

İncecik bir türküydü sadece
Aydınlık kokan zihinlerde
Yanlış anlaşılmaşlığın okunur
Gecenin derin muhbirlerinde

Kan damlıyor gökyüzünde kan
İçime ırmak gibi boşalıyor
Ölümün soğuk nefesi sırtımda
Üşüyorum bedenim karlar altında

Metin Çelik

Sen Söyle

Zamansız açan gülün ömrü
Ne kadar olur söyle

Bulutlar üzerindeki yağmuru
Ne kadar tutabilir
Bir kelebek kaç gün yaşar

Yelkovanı bozulmuş
Pusula saati gibi
Hep aynı yerde dönüp durdum
Kendimi paraladım yıllarca
Santim santim ömrümü tükettim

Kaç yağmur mevsimi geçti
Kaç koca kış uykusu bitti
Kaç kez yaratıldı dünya yeniden
Ve ben hep burada seni bekledim

Güneşi gözden kaçırdım diye ağladım
Yıldızları göremez oldum

Beş metre karelik odama
Hepsini sığdırdım
Dertlerimi bütün sorunlarımı
Kızılını beyazını
Tüm insanları sığdırdım
Bir sana olan aşkımı sığdıramadım

Bir kapı aralığında elini tutamadan
Başını göğsüme yaslayıp
Saçlarını okşayamadan
Görüş saati bitti
Anonsları duyuluyorsa
Hayata dair yaşanacak ne kaldı
Bunu da sen söyle....

Metin Çelik

Sende kalsın

Hiç aşamadım sınırları
Sensiz düşünmedim yarınları
Belki bu gün ölürüm
Unutamam senle olan günleri

Sorgularlar beni gecelerde
Kırılmaz demir perdelerde
Zaman doldu gideceğim
Kalemim kırılmış yerlerde

Sende kalsın umutlarım
Düşlerimde yarınlarım
Armağan olsun sana
Peşimden koşup gelenlerim

Metin Çelik

Seni Özlüyorum

İçime ateş düşmüş
Ruhum bedenden ayrılan yolcu
Karanlığın ortasında
Gözlerim kapalı
Hatıralar film şeridi

Seni düşünüyorum
Gecenin sisi çöküyor yüzüme
Sesin yüreğimin kapısını çalıyor
Bir damla yaş dökülüyor
Bir hıçkırık yankılanıyor
Duvarları yalarcasına

Seni düşünüyorum
Dudakların yanaklarımda
Sevdiğini haykırırcasına
Nefesindeki sıcaklığı hissedercesine
Bir volkan patlarda
Lavlarda yalın ayak koşarcasına
Seni özlüyorum

Seni özlüyorum
Yağmurdan sonra toprak kabardığında
Etrafa çim kokusu yayıldığında
Gökkuşağı renklerini saldıığında
Seni özlüyorum

Tenin kokusunu
Şüphe dolu bakışlarını
Deliler gibi kıskanmanı
Bir çiçekle bana gülmeni özlüyorum

Seni özlüyorum
Sabahın ilk ışıklarında
Güneş yüzüme tebessüm ettiğinde
Beni uğurlamanı özlüyorum
Bahçe kapısında.
Seni özlüyorum hayalimdeki melek
Seni özlüyorum
Seni özlüyorum

Metin Çelik

Unutmak Adına

Hayat denen kumarda kaybettim
Bir film sahnesi gibi içimde kapandın
Ardında bıraktığın iki çift ıslak göz
Ve ah etmiş bir yürekti bana bıraktığın

Çatlamış aynalarda ararken
Uzayan yollarda sana koşarken
Ve bir yaz yağmuru gibi
Ömrümün üstünden geçerken
Seni unutmak adına
Ne yapmalı şimdi

Bulutları ellerimle dağıtıp
Güneşe mi sarılsam
Kendimi sokaklara atıp
Kimleri yumruklasam
Tüm hıncımı insanlardan mı alsam

İçimi acıtıyor hatıraların
Bütün resimleri paçavra gibi yırtıp
Aevlere bırakıyorum seni
Çayır çayır yanıyorsun
Ölüyorsun içimde
Soytarılar kâpasın gözünü

Metin Çelik

Unuttum Onu

Bir gece vakti
Saat gecenin dördü,
Kötü bir düş, ya da kabus,
yine uykularımı bozan o
Unutmuştum ben onu,
Maziye gömmüştüm.
Bir daha açmamak üzere...
Sevdalar aşklar affetsin,
Unuttum onu
Olaki, rastlarım olmadık yerde!
Yüzünü hatırlamam
Hatta saçının rengini,
Kırmızı güller affetsin,
Unuttum onu.
Serseri mayın gibi,
Pimi çekilmiş el bombası,
Dokunmayın patlarım,
Şimdi hırşımdan çatlarım.
Deniz kızı bağışlasın
Unutum onu.

Metin Çelik

Uzaklarda

Ben buradayım buralarda
Kanayan yaralarda
Üşüdüm çok üşüdüm
Bu sensiz gecelerde

Senden çok uzaklarda
Kimsesiz ovalarda
Özledim çok özledim
Nerdesin nerelerde

Sazım kırılmış telinden
Kemer tutmaz ki belimden
İşte burda buralarda
Ağlamaklı türkülerde

Metin Çelik

Veda ederken

Bak yine yağmur yağıyor
Kara bulutlar sarmış gökyüzünü
Neden yoksun yanımda

Oysa ne çok severdin
benimle yağmurda yürümeyi
Yüzünden akan yağmur damlacıklarını
Dudağına ulaşmadan
İlk önce ben öperdim.

O karanlık yağmurlu gecede
Öyle sessiz çıktın ki hayatımdan
Bir fırtına koptu içimde
Bir çocuk ağlıyordu
Yol kenarında

Titrek bir ses gitme diyordu
Ardın sıra uzun uzun bakarken

Bir devrim daha yaşandı
Saçlarıma ak düşerken
Bir şişe daha tükendi
Senin yokluğuna içerken

Güneş hiç doğmadı
Geceler hiç bu kadar sessiz olmadı

Yürüyerek bitiremediğim
Uçsuz bucaksız sahilleri
Bir defa olsun gülmeyen feleği
Sen yoksun diye doğmayan güneşi
Ve inadıma çalan aşk şarkılarını
Bir yumruk gibi sıkı bilsem
Seni unutmama yetermi.

Şimdi hangi duvarları yumruklasam
Hangi sokak lambalarını kırsam
Şu ahmak başımı hangi taşlara vursamda
Sana olan tutkumu yerle bir etsem

Bana veda ederken
Hangi alaca güneşe kandın
Yüreğinin hangi köşesinde
Hangi fırtınalara kapıldın

Bana veda ederken
Hangi göz bebeklerinle baktın
Hangi acımasız dudaklarla veda ettin

Hangi çirkin dünyaya
Emanet ettin

Metin elik

Yaban Gülüm

Gözlerin hedefe dönük namlu
Sözlerin zehir zem belek mermi
Kopuyor ellerin ellerimden
Dipçikler içinde bir ihtilal gibi

Kafeslerim ardına dek açık
Uçuyor kuşlar özgürlük senin
Her yanımda kurşun vızıltıları
Hedef benim menzil benim

Yaram açılmış dikiş tutmaz
Yara derin hüküm giymez
Şafaklar alır beni sürgüne
Hoşça kal yaban gülüm
Hoşça kal.

Metin Çelik

Yağma Yok

Yıldızlar kadar güzel olursan
Bir o kadarda uzak olursun
Sensiz yıldızları neyleyim.
Karanlığa düşen ben
Mahcup gecelerdeki sen,
Olduktan sonra.
Biz yalnızca eylül sonbaharında
Kuruyup dökülen, iki sararmış yaprak tanesiyiz
Beni yalnızca sen anlarsın
Senide ben.
Neden terk edip gittiğimi sorma
Sen bunlara layık değildin
Biliyorum.
Uzaktan izlediğim yüzün
Hiç dokunmadığım tenin
O güzelim ilmik ilmik saçların
Kar beyazı olsun diye
Gitmemiştim oysa.
Ama artık buradayım.
Eskimişte olsa yanı başında
Şunu bilmeni isterim ki
Şevda sandalı senden uzaklaşınca kadar
Mum gibi eriyinceye kadar
Yağma yok sen unutuncaya kadar
Ben buradayım.

Metin Çelik

Yoksun

Saat üç yoksun
Karanlık çöküyor üstüme
Hüzün boğazıma diziliyor
Seni arıyorum içimde
Yoksun

Rakı devriliyor masalarda
Sokaklar bir bir yanıyor
Şapkam düşmüş önüme
Saat üç yoksun

Kokun üstümde kaldı sen gittin
Geceler tükendi ben bittim
Yoksun yar içimde yoksun
Hiç olmamış gibi
Saat olmamış gibi yoksun

Mor dağların ardında
Yanaşan son vapurda
Kurduğum düşlerde
Yoksun yar sen yoksun

Metin Çelik

Yürek yaram

yıldızlar kadar güzel olursan
bir o kadar uzak olursun

şiiirlerde yazdım seni
türkülerde andım seni
diyar diyar gezdim seni
gel yürek yaram

gökyüzünün beyaz süsü
kayıp düşse kuçağıma
kör karanlık içindeyim
aydınlığımlı yaksana

şiiirlerde yazdım seni
türkülerde andım seni
diyar diyar gezdim seni
gel yürek yaram

Metin Çelik